

Euroopan unionin virallinen lehti

L 338

47. vuosikerta

13. marraskuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I	Säädökset, jotka on julkaistava	
★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1934/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kehitysyhteistyöstä Etelä-Afrikan kanssa annetun asetuksen (EY) N:o 1726/2000 muuttamisesta	1
★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/509/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta	4
★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta Kioton pöytäkirjan hankemekanismin osalta ⁽¹⁾	18

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1934/2004,**annettu 27 päivänä lokakuuta 2004,****kehitysyhteistyöstä Etelä-Afrikan kanssa annetun asetuksen (EY) N:o 1726/2000 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 179 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kehitysyhteistyöstä Etelä-Afrikan kanssa 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1726/2000 ⁽²⁾ mukaisesti komission on toimitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi päätöstä koskeva välitarkistus 31 päivään lokakuuta 2003 mennessä. Kyseisen välitarkistuksen perusteella on asetukseen (EY) N:o 1726/2000 ehdotettu tiettyjä muutoksia.
- (2) Välitarkistus sisältää Etelä-Afrikan kanssa tehdyn kehitysyhteistyön täytäntöönpanon parantamista koskevat esitykset ja ehdotukset, joista jotkin esitettiin jo maakohtaisessa strategia-asiakirjassa vuonna 2002 ja jotka on otettu huomioon vuosia 2003–2005 koskevassa maaohjelmassa. Ne koskevat muun muassa sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamista hankkeiden elinkaaren kaikissa vaiheissa suunnittelusta täytäntöönpanoon, hallinnollisten menettelyjen virtaviivaistamista, hankkeiden ja ohjelmien suunnittelun arviointiperusteiden parantamista sekä jälleenrakentamisen ja kehittämisen Eurooppa-ohjelmasta (EPRD) alueellisille ohjelmille annettavien avustusten myöntämiselle asetettujen ehtojen selkeyttämistä.

- (3) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽³⁾ mukaisesti Etelä-Afrikan tasavallalle on mahdollista antaa rahoitusta suorama talousarvioapuna. Asetusta (EY) N:o 1726/2000 voitaisiin kuitenkin tulkita siten, että kohdentamaton talousarviotuki jäisi sen soveltamisalan ulkopuolelle. Lisäksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁴⁾ on toisen osan IV osastossa erityisiä säännöksiä ulkoisista toimista. Näin ollen on aiheellista yhdenmukaistaa asetus (EY) N:o 1726/2000 asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ja Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 ⁽⁵⁾ kanssa.
- (4) Jälleenrakentamisen ja kehittämisen Eurooppa-ohjelman sekä erityisesti vuosien 2000–2002 monivuotisen maaohjelman täytäntöönpanon vuoksi asetusta (EY) N:o 1726/2000 olisi muutettava erityisesti alakohtaisten ohjelmien hyväksymisen, talousarviotukena annettavan rahoituksen sekä alueelliseen yhteistyöhön ja yhdentymiseen liittyvien hankkeiden ja ohjelmien yhteisrahoituksen osalta.
- (5) Asetus (EY) N:o 1726/2000 tuli voimaan vuonna 2000 ja sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006. Kuitenkin 6 artiklan 1 kohta edellyttää kolmivuotista suuntaa antavaa ohjelmasuunnittelua. Jotta ohjelmat vastaisivat asetuksen voimassaoloaikaa, olisi säädettävä myös nelivuotisista maaohjelmista.
- (6) Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välinen kumppanuussopimus ⁽⁶⁾, jonka allekirjoittajiin Etelä-Afrikka kuuluu, allekirjoitettiin Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000. Tämän sopimuksen pöytäkirjassa 3 määritellään Etelä-Afrikan ehdollinen asema osallistumisessa sopimukseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 31. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 13. syyskuuta 2004.

⁽²⁾ EYVL L 198, 4.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

- (7) Neuvoston päätöksellä 1999/753/EY⁽¹⁾ hyväksyttiin Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan välisen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen väliaikainen soveltaminen. Sopimuksen liitteessä X määrätään, että yhteisö tukee Etelä-Afrikan viini- ja alkoholijuoma-alan rakenneuudistusta sekä Etelä-Afrikan viinien ja alkoholijuomien markkinointia ja jakelua. Neuvoston päätöksellä 2002/51/EY⁽²⁾ ja neuvoston päätöksellä 2002/52/EY⁽³⁾ on hyväksytty kaksi vastaavaa viinejä ja tislattuja alkoholijuomia koskevaa sopimusta. Näin ollen on välttämätöntä sisällyttää lisämäärä asetuksessa (EY) N:o 1726/2000 säädettyyn rahoitusohjeeseen.
- (8) Käytännössä Euroopan kehitysrahaston komitea on toiminut asetuksen (EY) N:o 1726/2000 yhteydessä ”Etelä-Afrikan komiteana”. On aiheellista perustaa tämä komitea muodollisesti.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1726/2000 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio ilmoittaa komitealle rahoituspäätöksistä, joita se aikoo tehdä yli 5 miljoonan euron suuruisista hankkeista ja ohjelmista. Hyvän varainhoidon ja menettelytapojen järkipäätämisen vuoksi on aiheellista korottaa tämä määrä 8 miljoonaan euroon.
- (10) Näin ollen asetus (EY) N:o 1726/2000 olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1726/2000 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ohjelmissa keskitytään köyhyyden vähentämiseen ja niissä otetaan huomioon aiemmin huonoimmassa asemassa olleiden yhteisöjen tarpeet sekä sisällytetään ympäristölliset näkökohdat kehitysyhteistyöhön ja valtavirtaistetaan sukupuolten välinen tasa-arvo erityisesti siten, että vahvistetaan naisten osallistumista kaikilla politiikan, suunnittelun ja täytäntöönpanon tasoilla. Kaikissa ohjelmissa kiinnitetään erityistä huomiota institutionaalisten valmiuksien vahvistamiseen.”

⁽¹⁾ EYVL L 311, 4.12.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 28, 30.1.2002, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 28, 30.1.2002, s. 112.

- 2) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan johdantovirke seuraavasti:

”2. Tämän asetuksen nojalla toteutettavassa kehitysyhteistyössä keskitytään ensisijaisesti Cotonoun sopimuksen Etelä-Afrikasta tehdyssä pöytäkirjassa 3 olevan 8 artiklan mukaisiin yhteistyöaloihin ja erityisesti:”

- 3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- a) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

- i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantovirke seuraavasti:

”2. Yhteisön rahoitus voi kattaa:”

- ii) Korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) poliittisella vuoropuhelulla määritellyillä ensisijaisilla aloilla tehtävien uudistusten ja toimenpiteiden toteuttamisen tukemiseen tarvittavat valtion talousarviosta myönnettävät varat käytetään parhaiten soveltuvia välineitä, muun ohessa talousarviotukea ja muita talousarvioletuen erikoismuotoja;”

- iii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Osa rahoituksesta voidaan kanavoida kohdistetusti lopullisille edunsaajille (esim. aloittaville yrittäjille) riskipääoman tai muun rahoitustuen muodossa. Euroopan investointipankki voidaan tarpeen vaatiessa ottaa mukaan näiden varojen hallintoon. Tämän asetuksen nojalla annettavia varoja ei saa käyttää tavalla, joka sallii vilpillisen kilpailun.”

- b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Alueellisen yhteistyön ja yhdentymisen alaan kuuluvia yksittäisiä hankkeita ja ohjelmia rahoitetaan Etelä-Afrikan jälleenrakentamisen ja kehittämisen Eurooppa-ohjelmasta (EPRD) ja/tai Euroopan kehitysrahaston (EKR) alaisista alueellisista varoista.

Komissio pyrkii varmistamaan tasapainoisen rahoituksen molemmista lähteistä monivuotisen maaohjelman tasolla tekemällä EPRD:stä suuntaa-antavasti suhteessa saman prosenttimäärän suuruisen sitoumuksen alueelliseen yhteistyöhön ja yhdentymiseen kuin EKR:n varoista on Cotonoun sopimuksen rahoituspöytäkirjassa osoitettu alueelliseen yhteistyöhön ja yhdentymiseen.”

- 4) Poistetaan 5 artikla.
5) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Monivuotinen maaohjelmasuunnittelu toteutetaan läheisessä yhteistyössä Etelä-Afrikan hallituksen kanssa ja ottaen huomioon 4 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen yhteensovittamisen tulokset. Ohjelmasuunnittelua koskevassa menettelyssä noudatetaan täysimääräisesti vastaanottajajohtoisen ohjelmoinnin periaatetta.

2. Valmistellakseen kutakin ohjelmasuunnittelua entistä tiiviimässä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, myös paikalla, komissio laatii maakohtaisen strategia-asiakirjan käyden vuoropuhelua Etelä-Afrikan hallituksen kanssa. Tässä maakohtaisessa strategia-asiakirjassa otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 2259/96 ja tämän asetuksen nojalla rahoitettujen toimenpiteiden viimeisimpien kokonaisarviointien sekä toimiin kohdistuvien muiden säännöllisten arviointien tulokset. Siihen liitetään ongelmasuuntautunut selvitys ja sisällytetään monialaisia kysymyksiä kuten köyhyyden vähentäminen, sukupuolten tasa-arvo, ympäristö ja kestävä kehitys. Ehdotus monivuotiseksi maaohjelmaksi liitetään maakohtaiseen strategia-asiakirjaan. Edellä 2 artiklassa mainittuihin aloihin perustuen valitaan rajoitettu määrä yhteistyöaloja. Viimeksi mainittuja aloja varten vahvistetaan yksityiskohtaiset soveltamissäännöt ja liitännäistoimenpiteet. Mahdollisuuksien mukaan kehitetään suoriutumisindeksoita tavoitteiden täytäntöönpanon ja sen vaikutusten arvioinnin helpottamiseksi. Jäljempänä 8 artiklan 1 kohdassa mainittu kehitysasioissa toimivaltainen maantieteellinen komitea, jäljempänä ’komitea’, tutkii maakohtaisen strategia-asiakirjan ja ehdotuksen monivuotiseksi maaohjelmaksi. Komitea antaa lausuntonsa 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Komissio ja Etelä-Afrikan hallitus neuvottelevat monivuotisen maaohjelman ja allekirjoittavat sen. Tiedot neuvottelujen tuloksesta toimitetaan komitealle. Tästä asiakirjasta keskustellaan komiteassa, jos yksi tai useampi komitean jäsen sitä pyytää.

4. Komitea tarkastelee vuosittain maakohtaisen strategia-asiakirjan ja monivuotisen maaohjelman toimivuutta, tuloksia ja ajankohtaisuutta. Arviointien tai muiden asiaan liittyvien seikkojen niin edellyttäessä komitea voi kehottaa komissiota neuvottelemaan Etelä-Afrikan hallituksen kanssa muutoksia monivuotiseen maaohjelmaan.

5. Komiteassa keskustellaan kerran vuodessa komission alustuksen pohjalta seuraavan vuoden aikana toteutettavien toimien yleisistä suuntaviivoista.”

6) Poistetaan 7 artiklan 2 kohta.

7) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissiota avustaa Etelä-Afrikka-komitea, jäljempänä ’komitea.’”

b) 5 ja 6 kohdassa määrän ilmaisu ”5 miljoonan euron” korvataan määrän ilmaisulla ”8 miljoonan euron”.

8) 10 artiklan 1 kohdassa määrän ilmaisu ”885,5 miljoonaksi euroksi” korvataan määrän ilmaisulla ”900,5 miljoonaksi euroksi”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä lokakuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. NICOLAI

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1935/2004,

annettu 27 päivänä lokakuuta 2004,

elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/509/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (2),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia tarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/109/ETY (3) vahvistetaan yleiset periaatteet, joiden tarkoituksena on poistaa erot jäsenvaltioiden lainsäädännöistä kyseisten materiaalien ja tarvikkeiden osalta, ja säädetään erityisiä materiaali- ja tarvikeryhmiä koskevien täytäntöönpanodirektiivien (erityisdirektiivien) antamisesta. Lähestymistapa on ollut toimiva, ja sitä olisi jatkettava.
- (2) Direktiivin 89/109/ETY mukaisesti annettuihin erityisdirektiiveihin sisältyy yleisesti säännöksiä, jotka jättävät jäsenvaltioille vain vähän harkintavaltaa direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja lisäksi niihin on tehtävä usein muutoksia, jotta ne voitaisiin mukauttaa nopeasti tekniikan kehitykseen. Sen vuoksi tällaiset toimenpiteet olisi hyväksyttävä asetusten tai päätösten muodossa. Samalla on asianmukaista sisällyttää joitakin lisäseikkoja. Direktiivi 89/109/ETY olisi sen vuoksi korvattava.
- (3) Tämän asetuksen perustana on periaate, että kaikkien elintarvikkeiden kanssa suoraan tai välillisesti kosketukseen joutuvien materiaalien tai tarvikkeiden on oltava riittävän inerttejä, jottei aineita pääse siirtymään elintarvikkeeseen sellaisia määriä, jotka voivat vaarantaa ihmisten terveyden, aiheuttaa sopimattomia muutoksia elintarvikkeen koostumuksessa tai heikentää sen aistinvaraisia ominaisuuksia.

- (4) Uudenlaisia materiaali- ja tarviketyyppejä, jotka on suunniteltu aktiivisesti säilyttämään tai parantamaan elintarvikkeen käyttökelpoisuutta ("aktiiviset elintarvikkepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet"), ei ole suunniteltu inerteiksi toisin kuin perinteiset elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutumaan tarkoitetut materiaalit ja tarvikkeet. Uusia materiaali- ja tarviketyyppejä on suunniteltu ilmaisemaan elintarvikkeen käyttökelpoisuutta ("älykkäät elintarvikkepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet"). Nämä materiaali- ja tarviketyypit soveltuvat kumpikin elintarvikkekäyttöön. Selvyyden ja oikeusvarmuuden vuoksi on näin ollen tarpeen sisällyttää aktiiviset ja älykkäät elintarvikkepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet asetuksen soveltamisalaan ja vahvistaa niiden käyttöä koskevat tärkeimmät vaatimukset. Lisävaatimukset olisi esitettävä erityistoimenpiteissä, jotka olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian sallittuja aineita ja/tai materiaaleja ja tarvikkeita koskevien positiivilistojen sisällyttämiseksi.

- (5) Aktiiviset elintarvikkepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet on suunniteltu tarkoituksellisesti niin, että ne sisältävät "aktiivisia" ainesosia, joiden on tarkoitus vapautua elintarvikkeeseen tai absorboida ainesosia elintarvikkeesta. Ne olisi erotettava materiaaleista ja tarvikkeista, kuten puisista tynnyreistä, joita perinteisesti käytetään vapauttamaan luonnollisia ainesosiaan tietyn tyyppisiin elintarvikkeisiin näiden valmistusprosessin aikana.
- (6) Aktiiviset elintarvikkepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet saavat muuttaa elintarvikkeiden koostumusta tai aistinvaraisia ominaisuuksia ainoastaan, jos muutokset ovat elintarvikkeisiin sovellettavien yhteisön säännösten mukaisia, kuten elintarvikkeiden lisäaineita koskevan direktiivin 89/107/ETY (4) säännösten mukaisia. Erityisesti sellaiset aineet, kuten lisäaineet, jotka on sisällytetty tarkoituksellisesti tiettyihin aktiivisiin elintarvikkepakkausmateriaaleihin ja -tarvikkeisiin, jotta ne vapautuisivat pakattuun elintarvikkeeseen tai elintarviketta välittömästi ympäröivään tilaan, olisi sallittava elintarvikkeisiin sovellettavien asianomaisten yhteisön säännösten mukaisesti, ja myös niihin olisi sovellettava erityistoimenpiteessä vahvistettavia muita sääntöjä.

(1) EUVL C 117, 30.4.2004, s. 1.

(2) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 31. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. lokakuuta 2004.

(3) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) Neuvoston direktiivi 89/107/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 27), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

- Lisäksi asianmukaisten merkintöjen tai tietojen avulla olisi ohjattava käyttäjiä aktiivisten materiaalien ja tarvikkeiden turvalliseen ja asianmukaiseen käyttöön elintarvikelainsäädännön, myös elintarvikkeiden pakkausmerkintöjä koskevien säännösten mukaisesti.
- (7) Aktiiviset ja älykkäät elintarvikepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet eivät saisi muuttaa elintarvikkeiden koostumusta tai aistinvaraisia ominaisuuksia tai antaa sellaisia tietoja elintarvikkeiden käyttökelpoisuudesta, jotka voivat johtaa kuluttajaa harhaan. Esimerkiksi aktiiviset elintarvikepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet eivät saisi vapauttaa tai absorboida aineita, kuten aldehydejä tai amiineja, peittämään elintarvikkeiden alkavaa pilaantumista. Muutokset, jotka voivat peittää alkavaa pilaantumista, voisivat johtaa kuluttajaa harhaan eikä niitä sen vuoksi pitäisi sallia. Samalla tavoin aktiiviset elintarvikepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet, jotka aiheuttavat elintarvikkeissa sellaisia värimuutoksia, jotka antavat vääriä tietoja elintarvikkeiden käyttökelpoisuudesta, voivat johtaa kuluttajaa harhaan, eikä myöskään niitä sen vuoksi pitäisi sallia.
- (8) Kaikkien elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden, jotka saatetaan markkinoille, olisi vastattava tämän asetuksen vaatimuksia. Vaatimuksia ei kuitenkaan pitäisi soveltaa materiaaleihin ja tarvikkeisiin, joita toimitetaan antiikkitarvikkeina, koska niitä on saatavilla rajoitetusti ja ne joutuvat elintarvikkeen kanssa kosketukseen vain rajoitetusti.
- (9) Elintarvikkeen osan muodostavien kuori- tai päällystämateriaalien, jotka mahdollisesti voidaan syödä osana elintarviketta, ei pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan. Toisaalta tätä asetusta olisi sovellettava sellaisiin juuston, lihavalmisteen tai hedelmien kuorina oleviin kuori- tai päällystämateriaaleihin, jotka eivät ole elintarvikkeen osia eivätkä tarkoitettuja syötäväksi yhdessä elintarvikkeen kanssa.
- (10) On tarpeen asettaa erilaisia rajoituksia ja ehtoja asetuksen soveltamisalaan kuuluvien materiaalien ja tarvikkeiden sekä niiden valmistukseen tarvittavien aineiden käytölle. On asianmukaista vahvistaa nämä käytön rajoitukset ja käyttöehdot erityistoimenpiteillä, joissa otetaan huomioon kunkin materiaali- ja tarvikeryhmän teknologiset erityisominaisuudet.
- (11) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuden liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ mukaisesti olisi kuultava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista, jäljempänä ”viranomainen”, ennen kuin erityistoimenpiteillä hyväksytään säännöksiä, jotka saattavat vaikuttaa kansanterveyteen.
- (12) Kun erityistoimenpiteisiin sisältyy luettelo aineista, joiden käyttö yhteisössä on sallittu elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden valmistamiseen, näiden aineiden turvallisuus olisi arvioitava ennen niiden hyväksymistä. Kyseisten aineiden turvallisuuden arviointi ja hyväksyminen ei saisi rajoittaa kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyjä ja rajoituksia koskevan yhteisön lainsäädännön asiaa koskevia vaatimuksia.
- (13) Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden valmistamiseen käytettyjen aineiden turvallisuuden arvioimista ja hyväksymistä koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten eroavuudet saattavat estää näiden materiaalien ja tarvikkeiden vapaata liikkuvuutta ja luoda eriarvoiset kilpailuedellytykset. Sen vuoksi olisi luotava hyväksymismenettely yhteisön tasolle. Jotta voitaisiin varmistaa aineiden turvallisuuden arvioinnin yhdenmukaisuus, viranomaisen olisi tehtävä nämä arvioinnit.
- (14) Aineiden turvallisuuden arvioinnin jälkeen olisi tehtävä riskinhallintaa koskeva päätös siitä, pitäisikö nämä aineet lisätä yhteisön luetteloon hyväksytyistä aineista.
- (15) Olisi säädettävä mahdollisuudesta saattaa hallinnolliseen tarkasteluun viranomaisen erityiset toimet tai laiminlyönnit tämän asetuksen alalla. Tarkastelu ei saisi rajoittaa elintarvikkeiden valmistuksen tehtävää riippumattomana tieteellisenä vertailukohtana riskinarvioinnissa.
- (16) Pakkausmerkinnät ohjaavat käyttäjiä materiaalien ja tarvikkeiden oikeaan käyttöön. Pakkausmerkintöihin käytetyt menetelmät voivat vaihdella käyttäjän mukaan.
- (17) Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuviin tarvikkeisiin liitettävä tunnus otettiin käyttöön komission direktiivillä 80/590/ETY⁽²⁾. Tämä tunnus olisi yksinkertaisuuden vuoksi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (18) Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden jäljitettävyyden olisi varmistettava kaikissa vaiheissa, jotta helpotetaan valvontaa, turvallisuudeltaan puutteellisten tuotteiden poistamista markkinoilta, kuluttajatiedotusta ja vastuukysymysten ratkaisemista. Alan toimijoiden olisi pystyttävä tunnistamaan ainakin yritykset, joista ja joihin materiaaleja ja tarvikkeita on toimitettu.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

⁽²⁾ Komission direktiivi 80/590/ETY, annettu 9 päivänä kesäkuuta 1980, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuviin tarvikkeisiin liitettävästä tunnuksesta (EYVL L 151, 19.6.1980, s. 21), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

- (19) Valvottaessa, että materiaalit ja tarvikkeet ovat tämän asetuksen mukaisia, on aiheellista ottaa huomioon kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden erityistarpeet. Rehujen ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ komissio veloitetaan tukemaan kehitysmaita niiden pyrkimyksissä edistää rehujen ja elintarvikkeiden ja myös elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden turvallisuutta. Kyseisessä asetuksessa on tämän vuoksi erityissäännöksiä, joita olisi sovellettava myös elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuviin materiaaleihin ja tarvikkeisiin.
- (20) On tarpeen ottaa käyttöön menettelyt suojatoimenpiteiden toteuttamiseksi tilanteissa, joissa materiaali tai tarvike todennäköisesti muodostaa vakavan uhan ihmisten terveydelle.
- (21) Viranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽²⁾.
- (22) On asianmukaista suojella investointeja, joita innovoijat ovat tehneet kerätessään tietoja tämän asetuksen mukaisen hakemuksen tueksi. Jotta vältettäisiin tutkimusten tarpeettomat toistot ja etenkin eläinkokeet, tietojen jakaminen olisi kuitenkin sallittava sillä edellytyksellä, että asianomaiset osapuolet ovat sopineet tästä.
- (23) Määrittystulosten korkean laadun ja yhdenmukaisuuden edistämiseksi olisi nimettävä yhteisön ja kansalliset vertailulaboratoriot. Se voidaan tehdä asetuksen (EY) N:o 882/2004 nojalla.
- (24) Yhteisössä olisi ympäristösyistä suosittava kierrätysmateriaalien ja -tarvikkeiden käyttöä edellyttäen, että niille asetetaan tiukat vaatimukset elintarvikkeiden turvallisuuden ja kuluttajien suojelun varmistamiseksi. Näitä vaatimuksia laadittaessa olisi otettava huomioon myös liitteessä I mainittujen eri materiaali- ja tarvikeryhmien tekniset ominaisuudet. Etusijalle olisi asetettava kierrätysmuovimateriaaleja ja -tarvikkeita koskevien sääntöjen yhdenmukaistaminen, koska näiden materiaalien ja tarvikkeiden käyttö lisääntyy ja koska kansalliset lainsäädännöt ja määräykset ovat puutteellisia tai poikkeavat toisistaan. Tästä syystä yleisölle olisi tarjottava mahdollisimman pikaisesti kierrätysmuovimateriaaleja ja -tarvikkeita koskeva erityistoimenpideduunnos oikeustilan selventämiseksi yhteisössä.
- (25) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja sen liitteiden I ja II muuttamiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että seuraamukset täytäntöönpannaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (27) Alan toimijoille on tarpeen, että heillä on tarpeeksi aikaa mukautua joihinkin tässä asetuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin.
- (28) Tämän asetuksen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin kansallisten lainsäädäntöjen ja määräysten eroavaisuuksien vuoksi, vaan ne voidaan paremmin toteuttaa yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (29) Direktiivit 80/590/ETY ja 89/109/ETY olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus ja kohde

1. Tällä asetuksella pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden tehokas toiminta elintarvikkeen kanssa kosketukseen suoraan tai välillisesti joutumaan tarkoitettujen materiaalien ja tarvikkeiden yhteisön markkinoille saattamisen osalta sekä luomaan perusta ihmisten terveyden ja kuluttajien etujen korkeatasoiselle suojelulle.

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on oikaistuna EUVL:n numerossa L 191, 28.5.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tätä asetusta sovelletaan materiaaleihin ja tarvikkeisiin, mukaan lukien aktiiviset ja älykkäät elintarvikepakkausmateriaalit ja -tarvikkeet (jäljempänä "materiaalit ja tarvikkeet"), jotka lopullisessa muodossaan ovat seuraavanlaisia:

- a) ne on tarkoitettu joutumaan kosketukseen elintarvikkeen kanssa;

tai

- b) ne ovat jo elintarvikkeen kanssa kosketuksessa ja ovat tarkoitettuja kyseiseen käyttöön;

tai

- c) niiden voidaan perustellusti odottaa joutuvan kosketukseen elintarvikkeen kanssa tai niistä voidaan olettaa siirtyvän ainesosia elintarvikkeisiin tavallisissa tai ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa.

3. Tätä asetusta ei sovelleta:

- a) materiaaleihin ja tarvikkeisiin, joita toimitetaan antiikkitarvikkeina;
- b) kuori- tai päällystemateriaaleihin, kuten juuston, lihavalmistusten tai hedelmien kuorimateriaaleihin, jotka muodostavat osan elintarvikkeesta ja voidaan syödä yhdessä elintarvikkeen kanssa;
- c) julkisten ja yksityisten vesilaitosten pysyviin rakenteisiin ja laitteisiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädettyjä asioita koskevia määritelmiä lukuun ottamatta jäljitettävyyden ja markkinoille saattamisen määritelmiä, joilla tarkoitetaan:

- a) "jäljitettävyydellä" mahdollisuutta jäljittää materiaali tai tarvike kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa ja seurata sitä näissä vaiheissa;
- b) "markkinoille saattamisella" materiaalien tai tarvikkeiden hallussapitämistä niiden myyntiä varten, myös myytäväksi tarjoamista tai muuta joko vastikkeetta tai vastiketta vastaan tapahtuvaa siirtoa, sekä itse myyntiä, jakelua ja muita siirtomuotoja.

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "aktiivisilla elintarvikepakkausmateriaaleilla ja -tarvikkeilla" (jäljempänä "aktiiviset materiaalit ja tarvikkeet") tarkoitetaan materiaaleja ja tarvikkeita, joilla on tarkoitus pidentää pakatun elintarvikkeen säilyvyysaikaa taikka säilyttää sen käyttökelpoisuus tai parantaa sitä. Ne on suunniteltu tarkoituksellisesti sisältämään ainesosia, jotka vapauttavat aineita pakattuun elintarvikkeeseen tai sitä välittömästi ympäröivään tilaan tai absorboivat aineita elintarvikkeesta tai sitä välittömästi ympäröivästä tilasta;

- b) "älykkäillä elintarvikepakkausmateriaaleilla ja -tarvikkeilla" (jäljempänä "älykkäät materiaalit ja tarvikkeet") tarkoitetaan materiaaleja ja tarvikkeita, jotka valvovat pakatun elintarvikkeen käyttökelpoisuutta tai elintarviketta välittömästi ympäröivää tilaa;

- c) "yrityksellä" tarkoitetaan voittoa tuottavaa tai tuottamatonta julkista tai yksityistä yritystä, joka harjoittaa mitä tahansa toimintaa, joka liittyy mihin tahansa materiaalien ja tarvikkeiden tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheisiin;

- d) "alan toimijalla" tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä tai -henkilöitä, jotka ovat vastuussa tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen varmistamisesta valvonnassaan olevassa yrityksessä.

3 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Materiaalit ja tarvikkeet, myös aktiiviset ja älykkäät materiaalit ja tarvikkeet, on valmistettava hyvää valmistustapaa noudattaen niin, että niistä ei tavallisissa tai ennakoitavissa käyttöolosuhteissa siirry ainesosia elintarvikkeeseen sellaisia määriä, jotka voisivat:

- a) vaarantaa ihmisten terveyden;

tai

- b) aiheuttaa sopimattomia muutoksia elintarvikkeen koostumukseen;

tai

- c) aiheuttaa elintarvikkeen aistinvaraisten ominaisuuksien heikentymistä.

2. Materiaalin tai tarvikkeen merkinnät, mainonta ja esillepano eivät saa johtaa kuluttajia harhaan.

4 artikla

Aktiivisia ja älykkäitä materiaaleja ja tarvikkeita koskevat erityisvaatimukset

1. Sovelletaessa mitä 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetään aktiiviset materiaalit ja tarvikkeet saavat muuttaa elintarvikkeen koostumusta tai sen aistinvaraisia ominaisuuksia edellyttäen, että muutokset ovat elintarvikkeisiin sovellettavien yhteisön säännösten, kuten elintarvikelisiä aineita koskevan direktiivin 89/107/ETY tai muiden vastaavien täytäntöönpanosäännösten mukaisia tai, ellei yhteisön säännöksiä ole, kansallisten säännösten mukaisia.

2. Siihen saakka, kunnes aktiivisista ja älykkäistä materiaaleista ja tarvikkeista on annettu erityistoimenpiteessä lisäsäännöt, sallitaan aktiivisiin materiaaleihin ja tarvikkeisiin tarkoituksellisesti lisättävät aineet, joiden on tarkoitus vapautua elintarvikkeeseen tai sitä välittömästi ympäröivään tilaan, ja niitä on käytettävä yhteisön asianomaisen elintarvikelainsäädännön mukaisesti ja niiden on oltava tämän asetuksen säännösten ja sitä koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisia.

Näitä aineita pidetään direktiivin 2000/13/EY ⁽¹⁾ 6 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuina ainesosina.

3. Aktiiviset materiaalit ja tarvikkeet eivät saa muuttaa elintarvikkeen koostumusta tai sen aistinvaraisia ominaisuuksia, esimerkiksi peittää elintarvikkeen pilaantumista, tavalla, joka saattaisi johtaa kuluttajia harhaan.

4. Älykkäät materiaalit ja tarvikkeet eivät saa antaa elintarvikkeen käyttökelpoisuudesta tietoa, joka saattaisi johtaa kuluttajia harhaan.

5. Elintarvikkeen kanssa kosketuksessa jo olevat aktiiviset ja älykkäät materiaalit ja tarvikkeet on merkittävä asianmukaisesti, jotta kuluttajat tunnustaisivat syötäväksi kelpaamattomat osat.

6. Aktiiviset ja älykkäät materiaalit ja tarvikkeet on merkittävä asianmukaisesti siten, että merkinnöistä käy ilmi materiaalien tai tarvikkeiden aktiiviset ja/tai älykkäät ominaisuudet.

5 artikla

Materiaali- ja tarvikeryhmiä koskevat erityistoimenpiteet

1. Liitteessä I lueteltuja materiaali- ja tarvikeryhmiä ja tarvittaessa näiden materiaalien ja tarvikkeiden yhdistelmiä tai kyseisten materiaalien ja tarvikkeiden valmistukseen käytettyjä kierrätysmateriaaleja ja -tarvikkeita koskevia erityistoimenpiteitä voidaan hyväksyä tai muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti.

Erityistoimenpiteitä voivat olla esimerkiksi seuraavat:

a) luettelo materiaalien ja tarvikkeiden valmistukseen hyväksytyistä aineista;

b) luettelo(t) aktiivisten tai älykkäiden elintarvikepakkausmateriaalien ja -tarvikkeiden sisältämistä hyväksytyistä aineista tai luettelo(t) aktiivisista tai älykkäistä materiaaleista ja tarvikkeista ja tarvittaessa näiden aineiden ja/tai näitä aineita sisältävien materiaalien ja tarvikkeiden käytön erityiset rajoitukset;

c) a alakohdassa tarkoitettujen aineiden puhtausvaatimukset;

d) a alakohdassa tarkoitettujen aineiden ja/tai näitä aineita sisältävien materiaalien ja tarvikkeiden käytön rajoitukset;

e) tiettyjen ainesosien tai ainesosaryhmien siirtymistä elintarvikkeeseen tai sen pinnalle koskevat ainekohtaiset siirtymärajarvot, ottaen asianmukaisesti huomioon mahdolliset muut lähteet, joista näitä ainesosia voi joutua elintarvikkeeseen;

f) ainesosien siirtymistä elintarvikkeeseen tai sen pinnalle koskeva kokonaissiirtymäraja-arvo;

g) säännökset, joiden tarkoituksena on ihmisten terveyden suojeleminen vaaroilta, jotka johtuvat materiaalien tai tarvikkeen joutumisesta kosketukseen suun kanssa;

h) muut säännöt, joilla pyritään varmistamaan 3 ja 4 artiklan noudattaminen;

i) perussäännöt, joilla pyritään tarkistamaan a–h alakohdan noudattaminen;

j) säännöt, jotka koskevat näytteenottoa ja määritysmenetelmiä, joiden avulla tarkastetaan a–h alakohdan noudattaminen;

k) erityissäännökset, joilla varmistetaan materiaalien ja tarvikkeiden jäljitettävyys, mukaan lukien säännökset, jotka koskevat asiakirjojen säilyttämisaikaa, tai säännökset, joilla sallitaan tarvittaessa poikkeaminen 17 artiklan vaatimuksista;

l) aktiivisten ja älykkäiden materiaalien ja tarvikkeiden merkintöjä koskevat lisäsäännökset;

m) säännökset, joissa edellytetään komission perustavan julkisesti saatavilla olevan yhteisön rekisterin, jäljempänä ”rekisteri”, joka sisältää hyväksytyt aineet, valmistusmenetelmät tai materiaalit tai tarvikkeet, ja pitää sitä yllä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/89/EY (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 15).

n) erityiset menettelysäännöt tarvittaessa 8–12 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukauttamiseksi tai menettelyn saattamiseksi soveltuvaksi tietyntyyppisten materiaalien ja tarvikkeiden ja/tai niiden valmistusmenetelmien prosessien hyväksymiseksi, mukaan lukien tarvittaessa yksittäisen aineen, valmistusmenetelmän taikka materiaalin tai tarvikkeen hyväksyminen siten, että asiaa koskeva päätös osoitetaan hakijalle.

2. Materiaaleja ja tarvikkeita koskevia nykyisiä erityisdirektiivejä on muutettava 23 artiklan 2 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

6 artikla

Kansalliset erityistoimenpiteet

Siinä tapauksessa, että 5 artiklassa tarkoitettuja erityistoimenpiteitä ei ole, tällä asetuksella ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai hyväksymästä kansallisia säännöksiä edellyttäen, että ne ovat perustamissopimuksen määräysten mukaisia.

7 artikla

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävät

Säännökset, joilla on vaikutusta kansanterveyteen, annetaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä ”viranomainen”, kuulemisen jälkeen.

8 artikla

Aineiden hyväksymistä koskevat yleiset vaatimukset

1. Kun 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu aineluettelo hyväksytään, niiden, jotka hakevat hyväksyntää sellaiselle aineelle, joka ei vielä sisälly luetteloon, on toimitettava tätä koskeva hakemus 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Ainetta ei hyväksytä, ellei ole asianmukaisesti ja riittävällä tavalla osoitettu, että kun ainetta käytetään sitä koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti, lopullinen materiaali tai tarvike täyttää 3 artiklan ja, sikäli kuin sitä sovelletaan, 4 artiklan vaatimukset.

9 artikla

Uuden aineen hyväksymistä koskeva hakemus

1. Edellä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hyväksynnän saamiseksi noudatetaan seuraavaa menettelyä:

- a) Hakemus on toimitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja siinä on oltava:
  - i) hakijan nimi ja osoite;

ii) tekninen asiakirja, joka sisältää aineen turvallisuuden arviointia koskevassa ohjeessa yksilöivät tiedot; ohjeen julkaisee viranomainen;

iii) tiivistelmä teknisestä asiakirjasta.

b) Edellä a alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen:

i) toimittaa hakijalle kirjallisen ilmoituksen hakemuksen vastaanottamisesta 14 päivän kuluessa sen saamisesta. Ilmoituksessa on oltava hakemuksen vastaanottopäivä;

ii) antaa tiedon viipymättä viranomaiselle;

ja

iii) antaa viranomaisen saataville hakemuksen ja hakijan mahdollisesti toimittamat lisätiedot.

c) Viranomainen ilmoittaa viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle hakemuksesta ja antaa niiden saataville hakemuksen ja hakijan mahdollisesti toimittamat lisätiedot.

2. Viranomainen julkaisee yksityiskohtaiset ohjeet hakemuksen laatimisesta ja toimittamisesta ⁽¹⁾.

10 artikla

Viranomaisen lausunto

1. Viranomainen antaa kuuden kuukauden kuluessa vaatimusten mukaisen hakemuksen saamisesta lausunnon siitä, täyttääkö aine niissä käyttöolosuhteissa, joihin sitä sisältävä materiaali tai tarvike on tarkoitettu, 3 artiklassa ja, sikäli kuin sitä sovelletaan, 4 artiklassa säädetyt turvallisuusvaatimukset.

Viranomainen voi pidentää tätä määräaikaa enintään kuudella lisäkuukaudella. Tässä tapauksessa se toimittaa selityksen viiveestä hakijalle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Ennen ohjeiden julkaisemista hakijat voivat käyttää elintarvikkeita käsittelevän tiedekomitean opasta ”Guidelines of the Scientific Committee on Food for the presentation of an application for safety assessment of a substance to be used in food contact materials prior to its authorisation”.
http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf.

2. Viranomaisen voi tarvittaessa pyytää hakijaa täydentämään hakemuksessa olevia lisätietoja viranomaisen antamassa määräajassa. Jos viranomaisen pyytää täydentäviä tietoja, 1 kohdassa säädetty määräaika lakkaa kulumasta, kunnes tiedot on toimitettu. Määräaika lakkaa myös kulumasta sinä aikana, joka hakijalle on myönnetty suullisten tai kirjallisten selvitysten laatimista varten.

3. Lausuntonsa valmistelemiseksi viranomaisen on:

- a) varmistettava, että hakijan toimittamat tiedot ja asiakirjat ovat 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia, jolloin hakemusta pidetään vaatimusten mukaisena, ja tutkittava, täyttääkö aine 3 artiklassa ja, sikäli kuin sitä sovelletaan, 4 artiklassa säädetty turvallisuusvaatimukset;
- b) ilmoitettava hakijalle, komissiolle ja jäsenvaltioille, jos hakemus ei ole vaatimusten mukainen.

4. Jos lausunnossa puolletaan arvioidun aineen hyväksymistä, lausuntoon on sisällyttävä:

- a) aineen nimi sekä sen tunnistamistiedot;

ja

- b) tarvittaessa arvioidun aineen ja/tai materiaalin tai tarvikkeen, jossa sitä käytetään, mahdollisia käyttöehtoja tai käytön rajoituksia koskevat suositukset;

sekä

- c) arviointi siitä, onko ehdotettu määrittäminen sopiva tarvittaviin valvontatarkoituksiin.

5. Viranomaisen toimittaa lausuntonsa komissiolle, jäsenvaltioille ja hakijalle.

6. Viranomaisen julkaisee lausuntonsa poistettuaan siitä kaikki 20 artiklan mukaisesti luottamuksellisia pidettävät tiedot.

11 artikla

Yhteisön hyväksyntä

1. Aineelle tai aineille annetaan yhteisön hyväksyntä hyväksymällä erityistoimenpide. Komissio laatii tarvittaessa 5 artiklassa tarkoitettun luonnoksen erityistoimenpiteeksi, jolla hyväksytään viranomaisen arvioima aine tai arvioimat aineet ja täsmennetään tai muutetaan niiden käyttöehtoja.

2. Erityistoimenpideluonnoksessa otetaan huomioon viranomaisen lausunto, asianomainen yhteisön lainsäädäntö ja muut kyseiseen asiaan liittyvät hyväksyttävät seikat. Jos erityistoimenpideluonnos ei ole viranomaisen lausunnon mukainen, komissio antaa viipymättä selvityksen eroavaisuuksien syistä. Jos komissio ei aio laatia erityistoimenpideluonnosta elintarvikeviranomaisen puoltavan lausunnon saatuaan, se ilmoittaa siitä hakijalle viipymättä ja antaa tälle selvityksen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu erityistoimenpiteen muodossa annettava yhteisön hyväksyntä hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.

4. Kun aine on hyväksytty tämän asetuksen mukaisesti, kaikkien alan toimijoiden, jotka käyttävät hyväksyttyä ainetta tai hyväksyttyä ainetta sisältävää materiaalia tai tarviketta, on noudatettava hyväksynnän kaikkia käyttöehtoja tai käytön rajoituksia.

5. Hakijan tai alan liiketoimintaa harjoittavan toimijan, joka käyttää hyväksyttyä ainetta tai hyväksyttyä ainetta sisältävää materiaalia tai tarviketta, on ilmoitettava komissiolle välittömästi uusista tieteellisistä tai teknisistä tiedoista, jotka voivat vaikuttaa hyväksytyyn aineen turvallisuuden arviointiin ihmisten terveyden kannalta. Viranomaisen tarkastelee arviointia tarvittaessa uudelleen.

6. Hyväksynnän antaminen ei vaikuta alan toimijan yleiseen siviili- tai rikosoikeudelliseen vastuuseen hyväksytyyn aineen, hyväksyttyä ainetta sisältävän materiaalin tai tarvikkeen taikka materiaaliin tai tarvikkeeseen kosketuksessa olevan elintarvikkeen osalta.

12 artikla

Hyväksynnän muuttaminen, keskeyttäminen ja peruuttaminen

1. Hakija tai alan toimija, joka käyttää hyväksyttyä ainetta tai hyväksyttyä ainetta sisältäviä materiaaleja tai tarvikkeita, voi hakea voimassa olevan hyväksynnän muuttamista 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Hakemuksessa on oltava:

- a) viittaus alkuperäiseen hakemukseen;
- b) tekninen asiakirja, joka sisältää uudet tiedot 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden mukaisesti;
- c) uusi, täydellinen tiivistelmä teknisestä asiakirjasta vakiomuodossa.

3. Viranomaisen arvioi omasta aloitteestaan, jäsenvaltion pyynnöstä tai komission pyynnöstä, onko lausunto tai hyväksyntä edelleen tämän asetuksen mukainen, tarvittaessa 10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Viranomaisen voi tarvittaessa kuulla hakijaa.

4. Komissio tutkii viranomaisen lausunnon viipymättä ja laatii luonnoksen toteutettavasta erityistoimenpiteestä.

5. Hyväksyntää muuttavassa erityistoimenpideluonnoksessa on täsmennettävä tarvittavat muutokset hyväksyntään liittyviin käyttöehtoihin ja mahdollisiin käytön rajoituksiin.

6. Hyväksynnän muuttamista, keskeyttämistä tai peruuttamista koskeva lopullinen erityistoimenpide hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

13 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja viranomaiselle sellaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten nimi ja osoite sekä yhteyspiste, joka on nimitetty vastaamaan alueellaan 9–12 artiklassa tarkoitettua hyväksyntää koskevien lupahakemusten vastaanottamisesta. Komissio julkaisee tämän artiklan mukaisesti ilmoitettujen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten sekä yhteyspisteiden nimet ja osoitteet.

14 artikla

Hallinnollinen tarkastelu

Komissio voi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion taikka sellaisen henkilön pyynnöstä, jota asia suoraan ja erikseen koskee, ottaa tarkasteltavakseen elintarvikeviranomaisen tämän asetuksen nojalla saamin valtuuksin hyväksymät toimet tai laiminlyönnit käyttää näitä valtuuksia.

Tätä tarkoittava pyyntö on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kyseinen toimi tai laiminlyönti tuli asianosaisen tietoon.

Komissio tekee päätöksensä kahden kuukauden kuluessa ja vaatii tarvittaessa viranomaisesta peruuttamaan toimensa tai korjaamaan laiminlyöntinsä.

15 artikla

Merkinnät

1. Rajoittamatta 5 artiklassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden soveltamista, materiaaleihin ja tarvikkeisiin, jotka eivät ole vielä kosketuksessa elintarvikkeeseen, kun ne saatetaan markkinoille, on liitettävä:

a) sanat "elintarvikekäyttöön" tai niiden käyttöön viittaava erityinen tunnus, kuten kahviautomaatti, viinipullo tai lusikka, tai liitteessä II esitetty tunnus;

ja

b) tarvittaessa erityisohjeet turvallista ja asianmukaista käyttöä varten;

ja

c) markkinoille saattamisesta vastaavan, yhteisöön sijoittautuneen valmistajan, tuottajan tai myyjän nimi tai toiminimi ja joka tapauksessa osoite tai kotipaikka;

ja

d) asianmukainen merkintä tai tunniste materiaalien tai tarvikkeiden jäljitettävyyden mahdollistamiseksi 17 artiklan mukaisesti;

ja

e) aktiivisten materiaalien ja tarvikkeiden osalta tiedot sallitusta käytöstä ja muut asianomaiset tiedot, kuten vaikuttavan ainesosan vapauttamien aineiden nimi ja määrä, jotta elintarvikealan toimijat, jotka käyttävät näitä materiaaleja ja tarvikkeita, pystyvät noudattamaan mahdollisia muita elintarvikkeisiin sovellettavia asianomaisia yhteisön säännöksiä tai niiden puuttuessa kansallisia säännöksiä, mukaan lukien elintarvikemerkintöjä koskevat säännökset.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei kuitenkaan tarvitse välttämättä liittää tarvikkeisiin, jotka on ominaisuuksiensa vuoksi selvästi tarkoitettu elintarvikkeen kanssa kosketukseen.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vaaditut tiedot on merkittävä näkyvästi, selvästi ja pysyvällä tavalla.

4. Materiaalien ja tarvikkeiden vähittäismyynti kielletään, jos 1 kohdan a, b ja e alakohdassa vaadittuja tietoja ei ole annettu ostajien helposti ymmärtämällä kielellä.

5. Jäsenvaltio, jossa materiaalia tai tarviketta pidetään kaupan, voi perustamissopimuksen määräysten mukaisesti säätää, että sen alueella merkintätiedot on annettava yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä, jonka jäsenvaltio määrää.

6. Mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään, ei estä antamasta merkintätietoja useilla kielillä.

7. Vähittäismyyntivaiheessa 1 kohdan mukaisesti vaaditut tiedot on merkittävä:

a) materiaaleihin ja tarvikkeisiin tai niiden pakkauksiin;

tai

b) materiaaleihin ja tarvikkeisiin tai niiden pakkauksiin kiinnitettyihin etiketteihin;

taikka

c) materiaalien ja tarvikkeiden välittömässä läheisyydessä olevaan ilmoitukseen, joka on selvästi ostajien näkyvissä; 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen osalta tämä vaihtoehto on kuitenkin mahdollinen vain, jos tietoa tai tiedon sisältävää etikettiä ei teknisistä syistä voida kiinnittää materiaaliin tai tarvikkeeseen valmistus- tai kaupan pitämisen vaiheessa.

8. Muussa kaupan pitämisen vaiheessa kuin vähittäismyynnissä 1 kohdan mukaisesti vaaditut tiedot on merkittävä:

a) mukana oleviin asiakirjoihin;

tai

b) etikettiin tai pakkaukseen;

taikka

c) materiaaliin tai tarvikkeeseen itseensä.

9. Edellä 1 kohdan a, b ja e alakohdassa säädetyt tiedot koskevat materiaaleja ja tarvikkeita, jotka ovat:

a) 3 artiklassa ja, sikäli kuin niitä sovelletaan, 4 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia;

ja

b) 5 artiklassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden tai, kun tällaisia erityistoimenpiteitä ei ole, näihin materiaaleihin ja tarvikkeisiin mahdollisesti sovellettavien kansallisten säännösten mukaisia.

16 artikla

Ilmoitus vaatimustenmukaisuudesta

1. Edellä 5 artiklassa tarkoitetuissa erityistoimenpiteissä on vaadittava, että toimenpiteiden soveltamisalaan kuuluviin materiaaleihin ja tarvikkeisiin on liitettävä kirjallinen ilmoitus, jossa todetaan, että ne ovat niihin sovellettavien sääntöjen mukaisia.

Vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi saatavilla on oltava asianmukaiset asiakirjat. Asiakirjojen on oltava pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

2. Siinä tapauksessa, että erityistoimenpiteitä ei ole, tässä asetuksessa ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta kansallisia säännöksiä, jotka koskevat ilmoitusta materiaalien ja tarvikkeiden vaatimustenmukaisuudesta.

17 artikla

Jäljitettävyyden

1. Materiaalien ja tarvikkeiden jäljitettävyyden on varmistettava kaikissa vaiheissa, jotta helpotetaan valvontaa, turvallisuudeltaan puutteellisten tuotteiden myynnistä poistamista, kuluttajatiedotusta ja vastuukysymysten ratkaisemista.

2. Alan toimijoilla on oltava tekninen toteutettavuus asianmukaisesti huomioon ottaen, käytössään järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla ne voivat kartoittaa yritykset, joista ja joihin materiaaleja ja tarvikkeita ja mahdollisesti niiden valmistuksessa käytettyjä tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia aineita tai tuotteita on toimitettu. Näiden tietojen on oltava pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

3. Yhteisössä markkinoille saatettavat materiaalit ja tarvikkeet on voitava tunnistaa asianmukaisen järjestelmän avulla, joka mahdollistaa niiden jäljitettävyyden merkintöjen tai niitä koskevien asiakirjojen tai tietojen perusteella.

18 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos jäsenvaltio on saanut uutta tietoa tai arvioinut uudelleen jo olemassa olevaa tietoa, ja sillä on perusteltua syytä uskoa, että materiaalin tai tarvikkeen käyttö, vaikka se olisikin asiaa koskevien erityistoimenpiteiden mukaista, vaarantaa ihmisten terveyden, se saa tilapäisesti rajoittaa kyseisten säännösten soveltamista tai keskeyttää niiden soveltamisen alueellaan.

Sen on ilmoitettava tästä välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja esitettävä perusteet keskeyttämiselle tai rajoittamiselle.

2. Komissio tarkastelee mahdollisimman pian, tarvittaessa saatuaan lausunnon viranomaiselta, 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltion esittämiä perusteita ja antaa lausuntonsa viipymättä ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

3. Jos komissio katsoo, että erityistoimenpiteisiin on tehtävä muutoksia, jotta voidaan korjata 1 kohdassa tarkoitettujen ongelmien ja varmistaa ihmisten terveyden suojeleminen, muutokset on hyväksyttävä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio saa pitää keskeytyksen tai rajoituksen voimassa, kunnes 3 kohdassa tarkoitettujen muutosten on hyväksytty, tai niin kauan kuin komissio on päättänyt olla hyväksymättä tällaisia muutoksia.

19 artikla

Tietojen julkisuus

1. Hyväksymistä koskevat hakemukset, hakijoiden toimittamat lisätiedot ja viranomaisen lausunnot luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta on julkistettava asetuksen (EY) N:o 178/2002 38, 39 ja 41 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä tämän asetuksen nojalla saatunsa asiakirjoihin tutustumista koskevat hakemukset asetuksen (EY) N:o 1049/2001 5 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Luottamuksellisuus

1. Hakija voi osoittaa 9 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamistaan tiedoista ne tiedot, jotka on käsiteltävä luottamuksellina, koska niiden ilmaiseminen voi vahingoittaa merkittävästi hänen kilpailuase- maansa. Tässä tapauksessa on esitettävä todennettavissa olevat perustelut.

2. Seuraaviin seikkoihin liittyviä tietoja ei pidetä luottamuksellisina:

- a) hakijan nimi ja osoite ja aineen kemiallinen nimi;
- b) aineen turvallisuuden arvioinnin kannalta välittömästi merkitsevät tiedot;
- c) määrittämenetelmä tai -menetelmät.

3. Komissio päättää hakijaa kuultuaan, mitä tietoja on pidettävä luottamuksellisina, ja ilmoittaa päätöksestään hakijalle ja viranomaiselle.

4. Viranomainen toimittaa pyynnöstä komissiolle ja jäsenvaltioille kaikki hallussaan olevat tiedot.

5. Komission, viranomaisen ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet niille tämän asetuksen nojalla toimitettujen tietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden varmistamiseksi, lukuun ottamatta tietoja, jotka on julkistettava ihmisten terveyden suojelemiseksi olosuhteiden niin vaatiessa.

6. Jos hakija peruuttaa tai on peruuttanut hakemuksen, viranomaisen, komission ja jäsenvaltioiden on säilytettävä luottamuksellina kaupalliset ja teolliset tiedot, tutkimusta ja kehittämistä koskevat tiedot mukaan luettuina, samoin kuin sellaiset tiedot, joiden luottamuksellisuudesta komissio ja hakija ovat eri mieltä.

21 artikla

Olemassa olevien tietojen vaihto

Edellä 9 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettujen hakemuksen tietoja voidaan käyttää toisen hakijan hyödyksi, jos viranomainen on katsonut, että aine on sama kuin se, josta alkuperäinen hakemus jätettiin, myös puhtautensa ja epäpuhtauksiensa osalta, ja jos toinen hakija on sopinut alkuperäisen hakijan kanssa, että tällaisia tietoja voidaan käyttää.

22 artikla

Liitteiden I ja II muuttaminen

Muutokset liitteisiin I ja II hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu elintarvikeketju ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Tarkastus- ja valvontatoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä virallisia tarkastuksia valvoakseen tämän asetuksen soveltamista elintarvikkeiden ja rehujen virallista valvontaa koskevan yhteisön lainsäädännön asianomaisten säännösten mukaisesti.

2. Viranomaisen avustaa tarvittaessa ja komission pyynnöstä näytteenottoa ja testausta koskevien teknisten ohjeiden kehittämisessä edistääkseen yhteensovitetun lähestymistavan noudattamista 1 kohdan soveltamisessa.

3. Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia materiaaleja ja tarvikkeita käsittelevä yhteisön vertailulaboratorio ja kansalliset vertailulaboratoriot, jotka on perustettu asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti, avustavat jäsenvaltioita 1 kohdan soveltamisessa edistämällä määritystulosten korkealaatuisuutta ja yhdenmukaisuutta.

25 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 13 päivänä toukokuuta 2005 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista muutoksista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä lokakuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

26 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 80/590/ETY ja 89/109/ETY.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

27 artikla

Siirtymäjärjestelyt

Materiaaleja ja tarvikkeita, jotka on laillisesti saatettu markkinoille ennen 3 päivää joulukuuta 2004, voidaan pitää kaupan varastojen loppumiseen asti.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä 17 artiklaa sovelletaan 27 päivästä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. NICOLAI

LIITE I

Luettelo materiaali- ja tarvikeryhmistä, joihin voidaan soveltaa erityistoimenpiteitä

1. Aktiiviset ja älykkäät materiaalit ja tarvikkeet
  2. Sideaineet
  3. Keramiikka
  4. Korkki
  5. Kumi
  6. Lasi
  7. Ioninvaihtohartsit
  8. Metallit ja metalliseokset
  9. Paperi ja kartonki
  10. Muovit
  11. Painomusteet
  12. Regeneroitu selluloosa
  13. Silikonit
  14. Tekstiilit
  15. Lakat ja pinnoitteet
  16. Vahat
  17. Puu
-

LIITE II

Tunnus

—

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 89/109/ETY	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
—	2 artikla
2 artikla	3 artikla
—	4 artikla
3 artikla	5 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla
—	13 artikla
—	14 artikla
4 artikla	—
6 artikla	15 artikla
—	16 artikla
—	—
—	17 artikla
5 artikla	18 artikla
7 artikla	6 artikla
—	19 artikla
—	20 artikla
—	21 artikla
—	22 artikla
8 artikla	—
9 artikla	23 artikla
—	24 artikla
—	—
—	25 artikla
10 artikla	26 artikla
—	27 artikla
11 artikla	—
12 artikla	—
—	—
13 artikla	28 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	—
Liite III	Liite III
Direktiivi 80/590/ETY	Tämä asetetus
Liite	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/101/EY,

annettu 27 päivänä lokakuuta 2004,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta Kioton pöytäkirjan hankemekanismissa osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2003/87/EY ⁽³⁾ perustetaan yhteisössä toteutettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä (jäljempänä ”yhteisön järjestelmä”), jolla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti. Direktiivissä otetaan huomioon, että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna. Järjestelmällä pyritään auttamaan Euroopan yhteisöä ja jäsenvaltioita täyttämään Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa vähentää ihmisten toiminnasta aiheutuvia kasvihuonekaasujen päästöjä. Kioton pöytäkirja hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ⁽⁴⁾.

(2) Direktiivissä 2003/87/EY todetaan, että hankemekanismissa saatavien hyvitysten huomioon ottaminen velvoitteiden täyttämässä vuodesta 2005 lähtien lisää kustannustehokkuuttakasvihuonekaasupäästökokonais määrän vähentämisessä ja että hyvitysten tunnustamisesta on säädettävä säännöksillä, joilla Kioton pöytäkirjan hankemekanismit, mukaan lukien yhteistoteutus (II) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM), kytketään yhteisön järjestelmään.

(3) Kioton pöytäkirjan hankemekanismissa kytkeminen yhteisön järjestelmään siten, että säilytetään järjestelmän tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta, mahdollistaa sen, että Kioton pöytäkirjan 6 ja 12 artiklan mukaisten hanketoimintojen avulla saatuja päästöhyvityksiä voidaan käyttää direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 kohdan mukaisen jäsenvaltioiden velvoitteiden täyttämässä. Näin lisätään yhteisön järjestelmässä erilaisia tapoja noudattaa velvoitteita kustannuksiltaan alhaisilla tavoilla, mikä alentaa Kioton pöytäkirjan sitoumuksista johtuvia kokonaiskustannuksia ja parantaa yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien markkinoiden likviditeettiä. Yhteistoteutuksen tuloksena saatavien hyvitysten kysynnän lisääntyessä yhteisössä toimivat yritykset investoivat edistyneeseen ympäristöä säästävän teknologian ja taitotiedon kehittämiseen ja siirtämiseen. Myös puhtaan kehityksen mekanismin avulla saatujen hyvitysten kysyntä lisääntyy, ja siten puhtaan kehityksen mekanismin hankkeita isännöiviä kehitysmaita autetaan saavuttamaan kestävään kehitykseen liittyvät tavoitteensa.

(4) Sen lisäksi, että yhteisö ja sen jäsenvaltiot sekä yritykset ja yksittäiset henkilöt yhteisön järjestelmän ulkopuolella käyttävät Kioton hankemekanismeja, nämä mekanismit olisi kytkettävä yhteisön järjestelmään sellaisella tavalla, että varmistetaan johdonmukaisuus ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten sekä yhteisön järjestelmän tavoitteiden ja rakenteen ja direktiivin 2003/87/EY säännösten kanssa.

(5) Jäsenvaltiot voivat antaa toiminnanharjoittajien käyttää yhteisön järjestelmässä sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2005 alkaen ja päästövähennyksiköitä vuodesta 2008 alkaen. Toiminnanharjoittajien voidaan sallia käyttää sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksiköitä vuodesta 2008 alkaen kunkin jäsenvaltion

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 61.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 13. syyskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.

kansallisessa jakosuunnitelmassaan määrittämään prosentiosuuteen asti kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Tällöin yksi päästöoikeus myönnetään ja palautetaan välittömästi yhtä sertifiointua päästövähennystä tai päästövähennysyksikköä vastaan. Sertifiointua päästövähennystä tai päästövähennysyksikköä vastaan myönnetty päästöoikeus vastaa tätä sertifiointua päästövähennystä tai päästövähennysyksikköä.

- (6) Direktiivin 2003/87/EY 19 artiklan 3 kohdan ja järjestelmästä yhteisön kasvihuonekasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävässä komission asetuksessa standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä säädetään asiaan kuuluvista prosesseista ja menettelyistä rekisterijärjestelmissä sertifiointujen päästövähennysten käyttöä varten vuosien 2005 ja 2007 välisenä kautena ja sitä seuraavina vuosina ja päästövähennysyksiköiden käyttöä varten vuosien 2008 ja 2012 välisenä kautena ja sitä seuraavina vuosina.
- (7) Kukin jäsenvaltio päättää hanketoiminnoista saatavien sertifiointujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käytön rajasta ottaen asianmukaisesti huomioon Kioton pöytäkirjan ja Marrakešin sopimusten asiaa koskevat määräykset täyttääkseen niihin sisältyvät vaatimukset, joiden mukaan mekanismien käytön olisi täydennettävä kansallisia toimia. Kansalliset toimet muodostavat siten merkittävän osan toteutetuista ponnisteluista.
- (8) UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä käyttämästä ydinvoimahankkeista saatavia sertifiointuja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohtaan ja päätökseen 2002/358/EY perustuvien sitoumusten täyttämiseksi.
- (9) UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä 15/CP.7 ja 19/CP.7 korostetaan, että tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta on saavutettava muun muassa mekanismeihin sovellettavien selkeiden toimintatapojen, sääntöjen ja ohjeiden sekä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden toimintoja ohjaavien selkeiden ja vahvojen periaatteiden ja sääntöjen avulla ja että metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoimintoihin liittyvät pysymättömyyttä, lisäisyttä, vuotoa, epävarmuutta sekä sosioekonomisia vaikutuksia ja ympäristövaikutuksia, vaikutukset biodiversiteettiin ja luonnon ekosysteemeihin mukaan luettuina, koskevat kysymykset on otettava huomioon. Direktiivin 2003/87/EY tarkistuksen yhteydessä vuonna 2006 komission olisi harkittava, onko syytä antaa teknisiä määräyksiä, jotka liittyvät hyvitysten väliaikaisuuteen ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden hanketoimintoja koskevaan, päätöksessä 17/CP.7 vahvistettuun yhden prosentin kelpoisuusrajaan, ja myös, onko syytä antaa säännöksiä, jotka liittyvät niiden mahdollisten riskien arvioinnin tuloksiin, jotka liittyvät muunto-geenisten organismien ja mahdollisesti tilaa valloittavien tulasajien käyttöön metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoiminnoissa, jotta toiminnanharjoittajat voisivat käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätalouden hanketoiminnoista saatavia sertifiointuja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä vuodesta 2008 alkaen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.
- (10) Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi päästövähennysyksiköitä ja sertifiointuja päästövähennyksiä ei tulisi myöntää yhteisössä suoritetuista hanketoiminnoista, joilla vähennetään tai rajoitetaan myös direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöjä, ellei samaa määrää päästöoikeuksia mitätöidä päästövähennysyksiköitä tai sertifiointuja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion rekisteristä.
- (11) Määritettäessä perusura unioniin liittyvissä maissa toteutettaville hanketoiminnoille olisi otettava huomioon yhteisön säännöstö liittymissopimusten mukaisesti.
- (12) Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämistä, ja sen olisi siten varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan asiaa koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.
- (13) UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa, jotta ne voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävän kehityksen strategioita. Komission olisi tarkasteltava tässä yhteydessä toteutettuja toimia ja laadittava niistä kertomus.
- (14) Maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raportissa "Dams and Development – A New Framework for Decision-Making" sekä OECD:ssä ja Maailmanpankissa on yksilöity asiaankuuluvia perusteita ja ohjeita sen arvioimiseksi, aiheuttavatko vesivoimahankkeet ympäristö- tai sosiaalisiä haittoja.

(¹) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

(15) Koska osallistuminen yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hanketoimintoihin on vapaaehtoista, yritysten ympäristöön liittyvää ja sosiaalista vastuuta ja vastuuvollisuutta olisi vahvistettava kestävän kehityksen huippukokouksen toimintasuunnitelman 17 kappaleen mukaisesti. Tähän liittyen yrityksiä olisi kannustettava parantamaan sosiaalisia vaikutuksia ja ympäristönsuojelun tasoa niissä yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin toiminnoissa, joihin ne osallistuvat.

(16) Tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai joihin se antaa yksityiselle tai julkiselle taholle luvan osallistua, olisi saatettava yleisön saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY mukaisesti ⁽¹⁾.

(17) Komissio voi mainita päästökauppaa ja hanketoiminnoista saatavien hyvitysten käyttöä koskevissa kertomuksissaan vaikutukset sähkömarkkinoihin.

(18) Kioton pöytäkirjan tultua voimaan komission olisi tarkastettava, onko mahdollista, että niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen maiden kanssa, jotka eivät ole vielä ratifioineet pöytäkirjaa, tehtäisiin sopimuksia päästöoikeuksien tunnustamisesta yhteisön järjestelmän ja sellaisten pakollisten kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä, joissa asianomaiset maat ovat asettaneet päästöille absoluuttiset enimmäismäärät.

(19) Koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta eli Kioton hankemekanismin kytkemistä yhteisön järjestelmään ja koska se tämän vuoksi voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(20) Direktiivi 2003/87/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

1 artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan alakohdat seuraavasti:

"k) 'liitteen I osapuolella' ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) liitteessä I mainittua osapuolta, joka on ratifioinut Kioton pöytäkirjan sen 1 artiklan 7 kohdassa määrättyllä tavalla;

l) 'hanketoiminnalla' hanketoimintaa, jonka yksi tai useampi liitteen I osapuoli on hyväksynyt Kioton pöytäkirjan 6 tai 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

m) 'päästövähennyksiköllä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

n) 'sertifioidulla päästövähennyksellä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti."

2) Lisätään 11 artiklan jälkeen artiklat seuraavasti:

"11 a artikla

Hanketoiminnoista saatujen päästövähennyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttö yhteisön järjestelmässä

1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat kunkin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kautena antaa toiminnanharjoittajien käyttöä hanketoiminnoista saatuja päästövähennyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä tiettyyn kunkin jäsenvaltion kansallisessa jakosuunnitelmassaan kyseistä kautta varten määrittämään prosenttiosuuteen asti kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Tällöin jäsenvaltio myöntää ja välittömästi palauttaa yhden päästöoikeuden yhtä sellaista päästövähennyksikköä tai sertifioitua päästövähennystä vastaan, joka on merkitty kyseiselle toiminnanharjoittajalle sen kansallisessa rekisterissä.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena antaa toiminnanharjoittajien käyttöä hanketoiminnoista saatuja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä. Tällöin jäsenvaltio myöntää ja välittömästi palauttaa yhden päästöoikeuden yhtä sertifioitua päästövähennystä vastaan. Jäsenvaltioiden on mitätöitävä sertifioidut päästövähennykset, jotka toiminnanharjoittajat ovat käyttäneet 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena.

3. Yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää kaikkia päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä, jotka on myönnetty ja joita voidaan käyttää UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan sekä niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti,

a) paitsi että sen huomioon ottamiseksi, että UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä käyttämästä ydinvoimahankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohtaan ja päätökseen 2002/358/EY perustuvien sitoumusten täyttämiseksi, toiminnanharjoittajien on pidättäydyttävä käyttämästä tällaisista hankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ensimmäisenä viisivuotiskautena;

ja

b) lukuun ottamatta maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloutta koskevista toiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä.

11 b artikla

Hanketoiminnot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hanketoimintojen perusrat, siten kuin ne on määritelty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä, Euroopan unionin kanssa liittymissopimuksen allekirjoittaneissa maissa toteutettaville hanketoiminnoille, noudattavat kaikilta osin yhteisön säännöstöä, mukaan lukien liittymissopimukseen sisältyvät väliaikaiset poikkeukset.

2. Lukuun ottamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, hanketoimintoja isännöivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ei myönnetä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten kasvihuonekaasujen vähentämisestä tai rajoittamisesta.

3. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen päästöjä, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja mitätöi saman määrän päästöoikeuksia.

4. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan epäsuorasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästötasoa, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos sama määrä päästöoikeuksia mitätöidään päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion kansallisesta rekisteristä.

5. Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämisestä, ja sen on varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan niitä asioita koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.

6. Yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisia hankkeita hyväksyessään, että asiaankuuluvat kansainväliset perusteet ja ohjeet, maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raporttiin 'Dams and Development – A New Framework for Decision-Making' sisältyvät perusteet ja ohjeet mukaan luetuina, otetaan huomioon tällaisia hanketoimintoja kehitettäessä.

7. Säännökset 3 ja 4 kohdan täytäntöönpanemiseksi, erityisesti kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi, ja mahdolliset 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat säännökset siinä tapauksessa, että isäntämaasopuoli täyttää kaikki kelpoisuusehdot yhteistoteutuksen hanketoimintoja varten, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

3) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Tiedon saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöoikeuksien jakoon liittyvät päätökset, tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai valtuuttaa yksityisiä tai julkisia tahoja osallistumaan, ja kasvihuonekaasujen päästölupien perusteella vaaditut päästöraportit on saatettava yleisön saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.”

4) Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että tahojen, jotka Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty hyväksymään hanketoiminnot Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, sekä kansallisten viranomaisten, jotka UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty panemaan täytäntöön Kioton pöytäkirjan 12 artikla, toiminta sovitetaan yhteen.”

5) Lisätään 19 artiklan 3 kohtaan virke seuraavasti:

”Asetuksessa on annettava säännöksiä myös päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käytöstä ja yksilöinnistä yhteisön järjestelmässä sekä tällaisen käytön laajuuden seurannasta.”

6) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöön yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevien ohjeiden noudattamiseen, todentamiseen ja tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin ja tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tietojenvaihtoa kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöä yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaa, päästöjen seuranta, raportointia, todentamista sekä tämän direktiivin noudattamista.”

7) Lisätään 21 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Toimintavalmiuksien kehittämisen tukeminen

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti tukemaan toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa, jotta kyseiset maat voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävä kehityksen strategioita, ja jotta helpotetaan eri tahojen osallistumista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen.”

8) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) hanketoiminnoista saatavien hyvitysten käyttöä, mukaan lukien tarve yhdenmukaistaa päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten sallittua käyttöä yhteisön järjestelmässä,”

b) lisätään 2 kohtaan kohdat seuraavasti:

”l) hankemekanismin vaikutusta isäntämaihin, erityisesti niiden kehitystavoitteisiin, onko yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeissa hyväksytty sellaisia yli 500 megawatin vesivoimahanketoimintoja, joilla on kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia, ja tällaisista vesivoimahanketoiminnoista saatavien sertifioitujen päästövähennysten tai päästövähennysyksiköiden tulevaa käyttöä yhteisön järjestelmässä,

m) toimintavalmiuksien kehittämisen tukemista kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa,

n) toimintatapoja ja menettelyjä kansallisten hanketoimintojen hyväksymistä varten jäsenvaltioissa ja tällaisista toiminnoista johtuviin päästövähennyksiin tai -rajoitukseen liittyvien päästöoikeuksien myöntämistä varten vuodesta 2008 alkaen,

o) teknisiä määräyksiä, jotka liittyvät hyvitysten väliaikaisuuteen ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden hanketoimintoja koskevaan päätöksessä 17/CP.7 vahvistettuun yhden prosentin kelpoisuusrajaan, ja säännöksiä, jotka liittyvät niiden mahdollisten riskien arvioinnin tuloksiin, jotka liittyvät muuntogeenisten organismien ja mahdollisesti tilaa valloittavien tulojalajien käyttöön metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoiminnoissa, jotta toiminnanharjoittajat voisivat käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätalouden hanketoiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä vuodesta 2008 alkaen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ennen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kutakin kautta kunkin jäsenvaltion on julkistettava kansallisessa jakosuunnitelmassaan aikomuksensa käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä ja se prosenttiosuus kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista, johon asti toiminnanharjoittajat saavat käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella. Päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten kokonaiskäytön on oltava yhdenmukaista asiaankuuluvien täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa Kioton pöytäkirjan ja UNFCCC:n ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY (*) 3 artiklan mukaisesti joka toinen vuosi, missä määrin kansallinen toiminta tosiasiallisesti muodostaa merkittävän osan kansallisen tason ponnisteluista sekä missä määrin hanketoimintojen käyttö tosiasiallisesti täydentää kansallista toimintaa ja mikä on niiden välinen suhde, Kioton pöytäkirjan asiaankuuluvien määräysten ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti. Komissio laatii tästä raportin mainitun päätöksen 5 artiklan mukaisesti. Tämän raportin perusteella komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tai muita ehdotuksia jäsenvaltioiden antamien säännösten täydentämiseksi sen varmistamiseksi, että mekanismien käyttö täydentää kansallista toimintaa yhteisössä.

(*) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.”

9) Lisätään liitteeseen III kohta seuraavasti:

”12. Suunnitelmassa on määritettävä se sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden enimmäismäärä, jonka toiminnanharjoittajat saavat käyttää yhteisön järjestelmässä, prosenttiosuutena kullekin

laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Prosenttiosuuden on oltava yhdenmukainen Kioton pöytäkirjan sekä UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisten jäsenvaltioiden täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa.”

2 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 13 viimeistään 13 päivänä marraskuuta 2005 marraskuussa. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä lokakuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. NICOLAI